

Forslag

til

Lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.

Fremsat den 12. februar 1974 af *finansministeren*.

I lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 134 af 17. marts 1970, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Finansministeren fastsætter nærmere regler for lignings- og vurderingsmyndighedernes medvirken ved klagernes be-

handling. Ligningsdirektøren har efter begæring i den enkelte sag adgang til selv eller ved en dertil befuldmægtiget at udtale sig mundtlig for retten, ligesom han er pligtig til at give møde for retten efter dennes begæring i den enkelte sag.“

2. § 14, stk. 3, ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Landsskatteretsloven er senest blevet ændret ved lov nr. 583 af 19. december 1969, jfr. Folketingstidende 1969-70 spalte 626, 955, 2206, 2308, tillæg A spalte 941, tillæg B spalte 221, 267, tillæg C spalte 177.

Lovforslaget tilsigter en forenkling af arbejdsgangen i såvel landsskatteretten som ligningsdirektoratet på den måde, at den i lovens § 12, stk. 3, 1. pkt., foreskrevne obligatoriske høring af ligningsdirektoratet afløses af administrative forskrifter, der væsentligt vil begrænse høringen.

Udvalget vedrørende statsskatteadministrationen har i sin betænkning (nr. 651/1972) bl. a. redegjort for ligningsdirektoratets (afdeling for indkomst- og formueansættelser) medvirken i landsskatterettens klagesager, jfr. betænkningens side 38 ff, og vurderet den praktiske værdi heraf.

En statistisk undersøgelse baseret på 1/3 af klagesagerne for skatteåret 1968-69 viste, at ligningsdirektoratet, når det fik landsskatterettens kontors sager med forslag til afgørelse forelagt til udtalelse, uden kommentarer kunne tiltræde for-

slagene i 90 pct. af sagerne. De resterende 10 pct. af sagerne blev nøjere overvejet og referatbehandlet. Undersøgelsen viste videre, at der i godt $\frac{4}{5}$ af disse sidste 10 pct. var overensstemmelse mellem direktoratets og landsskatteretskontorenes indstillinger.

Udvalget fandt herefter, at det med rimelig sikkerhed kunne fastslås, at der har været overensstemmelse mellem ligningsdirektoratets og landsskatteretskontorenes indstillinger i ca. 98 pct. af de sager, hvori der blev afsagt kendelse. Udvalget fandt også, at ligningsdirektoratets medvirken højst var af betydning i 5 pct. af samtlige årets klagesager.

Ud fra såvel effektiviserings- som forenklingshensyn fandt udvalget, at ligningsdirektoratets erklæringsvirksomhed kan begrænses til følgende sager:

„1. Sager, hvori klageren har krævet mundtlig procedure for retten.

Hidtil har der været procederet ca. 120 sager årligt. Selv om det må antages, at visse sagstyper procederes bedst af de lokale ligningsmyndighe-